

В. А. Черномаз

Одинець Василь Овксентійович

ОДИНЕЦЬ Василь Овксентійович (25. 02. 1910, ст. Танхой, нині с-ще, Бурятія, РФ – 1972, м. Караганда, Казахстан) – сходознавець-синолог, учасник українського молодіжного руху в Харбіні (Китай). Учень Ф. Даниленка. У дитинстві мешкав із батьками в Іркутську (РФ), від 1919 – у Харбіні. 1928–33 навч. на сх.-екон. факультеті Інституту св. Володимира в Харбіні. До 1938 – доцент Інституту орієнталіст. та комерц. наук, де викладав курс аналізу ієрогліф. писемності. Давав уроки розмов. та літ. маньчжур. мови. 4 липня 1936 обраний заступник голови Товариства укр. орієнталістів при Раді Укр. нац. громади. Член товариства «Просвіта» (від кін. 1920-х рр.), Укр. нац. громади в Маньчжурії (1934–35), один із організаторів Спілки укр. молоді в Харбіні (1930), гетьманець за поглядами. 12 травня 1935 був представником від Спілки укр. молоді на конф. укр. організацій Харбіна, на якій засн. Укр. нац. колонію в Маньчжурії. 1938–42 викладав рос. мову у МЗС Маньчжурії в Сіньцзіні (Чаньчуні). 1942–45 працював у Держ. університеті «Кенкоку», де викладав китай. мовою літературу й історію Сх. Європи. Брав участь у перекладі япон. мовою кн. «Великий Ван» М. Байкова. Автор япон. тексту першого в історії «Українсько-ніппонського словника» (Харбін, 1944, співавт.; бл. 11 тис. слів) та книжки китай. мовою «Українська Держава», що була видана Укр. нац. колонією 1937 в Харбіні. Готував до друку укр. граматику та хрестоматію япон. мовою, а також укр.-китай. словник (опрацьовано більше ніж наполовину). Доля цих рукописів невідома. 1945 – бібліотекар у МЗС Маньчжурії. Згодом був депортований до СРСР (ймовірно, до Свердлов. обл., РФ). 5 вересня 1946 заарешт., 28 грудня того ж року засудж. до 15 р. таборів. У 1950-х рр. звільнений, працював у Караганді економістом.

Основні праці

Схід та Захід // Вісти Укр. Нац. Колонії в Маньджу-Ді-Го. Харбін, 1936; Ламаїзм // Там само; Хіни чи Китай // Далекий Схід. Харбін, 1936; Ван-дао // Звідомлення про працю Укр. Нац. Кольонії в Маньджу-Ді-Го. Харбін, 1937; Культ предків у хінців // Там само; Піонери українського сходознавства // Там само; Товариство мирної співпраці (Се-Хе-Хой) // Там само; 3 історії Маньчжурії. Утворення держави Маньджу-Го // Далекий Схід. 1938. № 1; Найстарше населення Маньчжурії // Там само. № 3; Бохай, Кідані, Чжурчжені // Там само. № 4; Рільництво в Маньджу-Ді-Го // Там само. № 10; Промисловість в Маньчжу-Ді-Го (Загальний огляд) // Там само. № 11–12; Торговля в Маньчжурії // Там само. № 13.

Рекомендована література

1. Світ І. Доля українських орієнталістів // Свобода. 1976, 14 лют.;
2. Лах Р. Конфуціянство у студіях Василя Одинця (1936–1938 рр.) // Школа Конфуція: джерела – історія – сучасність: Мат. 5-го наук. семінару (23–24 листоп. 2017). К., 2017.

Бібліографічний опис:

Одинець Василь Овксентійович / В. А. Черномаз // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-74751>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).